

обліково-аналітичного забезпечення управління в умовах євроінтеграційних процесів : зб. матеріалів IV Міжнар. наук.-практ. конф., присвяченої 110-річчю ДВНЗ «КНЕУ ім. Вадима Гетьмана» та 20-річчю Федерації професійних бухгалтерів і аудиторів України // Кузнецова С.А. Бухгалтерський облік майбутнього: теорія хаосу та інформаційна асиметрія. — К. : КНЕУ, 2016. С.60-63

Селюченко Н. Є.

Національний університет «Львівська політехніка»

ВІТЧИЗНЯНІ УНІВЕРСИТЕТИ ЯК ЦЕНТРИ ФОРМУВАННЯ СТАРТАПІВ

Успіхів у подоланні соціально-економічних проблем та розвитку інноваційної економіки в Україні можна досягти насамперед шляхом використання креативного потенціалу молодих людей. Наразі свою креативність українці можуть якнайповніше реалізувати в ІТ-сфері. Сьогодні цю сферу часто називають локомотивом вітчизняної економіки: створює близько 4 % ВВП; за обсягами експорту займає третє місце; налічує близько 100 тисяч працівників; щорічний приріст спеціалістів сягає в середньому 15 %. Разом з тим, більшість працівників цієї галузі є сировиною для іноземних продуктів, оскільки виконують завдання на умовах аутсорсингу [1; 2].

Сучасні світові тенденції відображають суттєві зміни на ринку праці: компанії починають активно використовувати технології штучного інтелекту, через що частина співробітників втрачає роботу; у США, Індії уже формується негативна тенденція щодо скорочення працівників у сфері ІТ. У конкуренції зі штучним інтелектом основними перевагами людини виступають естетичне чуття та креативність. Тому модель технічної освіти STEM (наука, технології, інжиніринг та математика) поступово замінюють на систему STEAM (А – “art” – мистецтво) [1].

Одним з напрямів покращання якості вітчизняної освіти є орієнтація на розвиток та використання творчих здібностей університетської молоді. Ефективним вирішенням цієї проблеми є участь у стартапах. Сьогодні в Україні налічують майже 2000 стартапів, і їхня кількість постійно зростає. За останні п'ять років українським стартапам вдалося залучити понад 400 млн доларів [3]. За розрахунками голови ГО «Платформа інноваційного партнерства» (УЕР) Андрія Заїкіна, з понад 350-ти тисячі молодих людей, які щорічно завершують навчання в українських вишах, більше 30-ти тис. можуть мати схильність до підприємництва, а 750 з них – запропонувати власні стартапи. З метою реалізації такого потенціалу студентської молоді 12 березня 2018 року керівники МОН та УЕР підписали Меморандумом про співробітництво та взаємодію, яким передбачено розвиток мережі бізнес-інкубаторів у вітчизняних вишах. Сьогодні бізнес-інкубатори УЕР уже працюють у 10 вишах України. Долучитися до проекту планують ще 10-15 університетів. Фахівці стверджують, що за активної підтримки міністерства освіти, адміністрації вишів, викладачів та студентів, а також розвитку інфраструктури у найближчі 2-3 роки вітчизняні університети можуть стати центрами формування стартапів [4; 5].

1. Хочу бути айтішником і заробляти \$2 тис. [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

https://espresso.tv/article/2017/11/22/chomu_vam_ne_potribna_it_osvita_prynaymni_tradyciy_na_tekhnichna. 2. Селяни без майбутнього, або Як ІТ врятує агросектор [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.epravda.com.ua/publications/2018/02/7/633808/>

3. Українські стартапи за п'ять років мають \$400 млн. [Електронний ресурс]. –

Режим доступу: <https://ua.korrespondent.net/business/financial/3952574-ukrainski-startapy-za-piat-rokiv-zaluchyly-400-mln>. 4. В українських вузах можуть створювати декілька сотень стартапів щороку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://innovationhouse.org.ua/ru/statti/v-ukraynkyh-vuzah-mogut-sozdavat-neskolko-soten-startapov-ezhegodno/> 5. Стартапи та інноваційне підприємництво у вишах [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uteka.ua/ua/publication/Startapy-i-innovacionnoe-predprinimatelstvo-v-vuzax?from=balance.ua>.

Склярук Т.В., Рубаха Н.

Національний університет «Львівська політехніка»

ЯКІСТЬ ТРУДОВОГО ЖИТТЯ ЯК СКЛАДОВА РОЗВИТКУ ПАРТНЕРСТВА У ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ

Якість трудового життя – це інтегральне поняття, яке різносторонньо характеризує рівень цілісного добробуту працівника.

На нашу думку, сучасну епоху можна охарактеризувати як еру індивідів. Серед усього потоку інформації, розвитку науки та техніки, вдосконалення та зміни політичних, економічних, екологічних процесів, на першому місці все ж стоїть людина – особистість у своїй оригінальності, що власною поведінкою дає розуміти свою важливу причетність до будь-яких змін та відповідно потребу у забезпеченні її вимог. Саме за таких умов поняття «якість трудового життя» стає на перші позиції у реалізації суспільних проектів на засадах соціально-трудова відносин загалом та формуванні даної концепції на кожному підприємстві зокрема.

До основних параметрів, які характеризуватимуть рівень якості трудового життя можна віднести: умови та організація праці; керівництво; колектив; політика розвитку працівників; матеріальне стимулювання; сфера діяльності; нормування праці та відпочинку.

У межах даних факторів проводяться дослідження, що аналізують рівень задоволеності працівників, який корелюється стосовно якості трудового життя (див. рис. 1). На даному етапі вивчення цієї проблеми перебуває на примітивному рівні, базуючись лише на малочисельних вибірках та стандартному анкетуванні. Проте, саме це і може стати поштовхом до глобальнішого дослідження проблеми, і відповідно до сприйняття її важливості та впровадження методів задля реалізації.

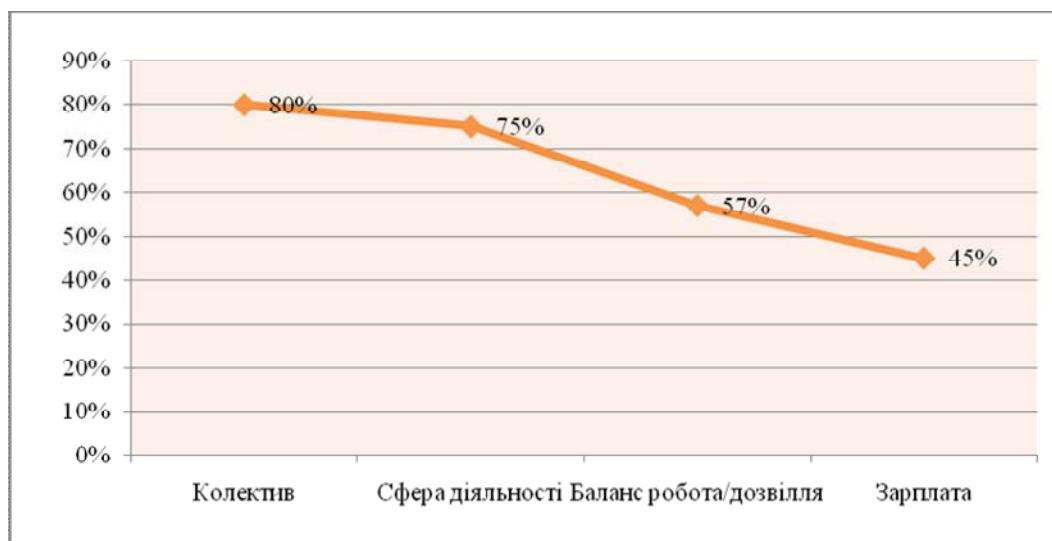

Рис.1 Рівень задоволеності українців роботою [1]